

מן החלום נורה סבי

'אני מאמין'
מן הקולנוע בישראל
גדולים יותר הם החיים:
כל כך נורא, שבעת שלום קרב ובא,
'ורגע חסד' מרחוק אותו אפף בפנים פתאם, סבי נורה
ובמכונית השדר זה הנרדף מלמל כלא מאמין: 'זה כן כואב, אך לא נורא'.
המתנקש, ללא מורא, בפעם השמינית נהל מרדף, אולי עשה זאת בגללה גם בגללי.
אשם אני? אולי אתה? או שמא זהו צו שעה, כה אכזרי וגורלי? כה אכזרי וגורלי?

'מן העשון,
אני כבר לא אמות'
מן החלום: 'כן לשלום, לא לאלימות',
ירד סבי בלב שלם במדרגות מאחורי זו הכפר
לא רק אותי ואת אשתי ושתי בנותי וכל ילדי הכפר,
פדור הדמדומים היהודי זה הסייט גם תיבוקות העיר העיר פתאם.
המתנקש, ל'אלימות לא לשלום', בקש זאת בגללי גם בגללה ובין השאר;
אתה אשם! אולי אני! או שמא זה 'האל' שנתגלגל בחול עיני המדמדם התמהוני?

לא רק בסתיו לבי ידאב גם באביב, כמו 'אביב'
וכל אשכול של גפן אדרת מטפס: 'אזכר אותך אחי' נרצח 'לנצח ולתמיד'
אמנם כבוד, כבוד גדול הוא לאדם להפרד בשעת שמחה ובשלמות הלב: 'שלום חברי!
אך מה עתה? הרי דמה מתוך אותן מלים שצל אותו ניר נמסר כאור זוהר יחיד נותר בעלטה.

מן השנה,
שנת החור, אני ממש נגעל:
'וישפושך גורי גפנן אחד יחדיו'

ואת שלמות השעה הזה עמיר יגאל?
 'אשר נטלתי מבצעליו, אני אותו אחזיר'
 ויתעמר יגאל גפן-סדום ברצון אלו, ויעשה כבשלו:
 'כבד את אביך ואת אמה' 'לא תעשה' ימיר, ואת 'לא תרצח' יהפך לצו עשה,
 'וישחט אותם אל כוס פריעה' ואת פניו ואת עיניו, מן הבושה והחרפה לא יכסה לא יכסה?

השם עתה רצה אולי ומן הסתם את אברהם הבן לבחן: נעקד האב אשר האמין בכל חייו.
 שכל חייו הרגיש חיב, הקדיש עצמו לבטחון למחשבה כיצד לשמור על רוחתם של ילדיו.
 כיצד נאמין? כיצד יאמין?

שזה אליו, יבוא עתה, אליו עצמו, מכן אחד, מאחור הגב?
 האם עתה ירצה אולי אותי נכדו לבחן האלהים?
 ובכדור של 'סרק' טעון דמדומים תעלה תפרח אליו,
 נשמת רבי יצחק,
 הו זה האב,
 יצחק רבין?

לא רק בסתיו,
 יצחק רבי ידאב לבי,
 גם באביב כמו 'אביב'
 וכל אשכול של גפן אדרת מטפס:

'אזכר אותך אחי נבגד, 'לנצח ולתמיד':
 חצי חיוך של תם עצור שיש בו איזו דאגה:
 'אתה תמשיך שמעון, אמרה היד מבלי משים,
 טפחה קלות לו על מתניו, טפחה קצובה ועדינה.
 עתה מחשיך שמעון. אמנם הלכה למעשה, אכן גמרה זו המדינה?
 אמנם כבוד, כבוד גדול הוא לאדם להפריד בשעת שמחה ובשלמות הלב. אך מה עתה?
 הרי דמה סבי התר, מתוך אותן מלים אבי שעל אותו ניר, כאור יחיד אחי הבכור גותר זוהר

בעלטה, הבן הפך את הדבר: 'שלום חבר?'

גליון 201, נובמבר 1996

השיר נכתב בעברית